

землы и ги оплѣни, кзе и мошитѣ преподобнаго и ги отнесе въ землѣта си: и зашто въше слышалъ той краљъ за дикныѣ и великыѣ чѣдеса на преподобнаго, повелѣ да положитъ тѣмъ честныи мощи въ церквата на града Острогъ, и тамо отъ нихъ ставахъ дивныи и преслакныи чѣдеса, всакъ недѣлгъ, и всакъ болѣсть отъ человекыѣ отгонахъ.

И като сѣ расчѣ това по всячка онаѣ страна, и сѣ стичахъ тамо отъ всакѣдѣ, неизвидѣи доврого діакolz, не стѣрпѣ да сѣ слаки надълаго преподобный, ввали въ невѣрство Епископа града того, който и никакъ не рачаше да иде да сѣ поклонѣ мощамъ преподобнаго, но дѣмаше, че никакъ не е намѣрвалъ сего преподобнаго въ святитѣ. И не само това но възбранаваше и на другитѣ да не ходатъ на поклоненіе къ сватомѣ. Азъ, дѣмаше, всыѣ святіи знаю, и между тѣхъ никакъ не съмь намѣрвалъ того. И той часъ по божій праведный сѣдъ онаѣ, безъ да може да подѣма, но само въ рѣцѣ махаше и киваше кога ицѣше да каже нѣчто. И сички что видѣхъ тока чѣдо уплашихъ сѣ. А той като доде въ себе си, и размысли причинитъ на таково онѣменіе, разѣмѣ че пострада тока ради невѣрството си къ сватаго, скоро сѣ притече при ковчега на сватаго когото като обливаше съ топлыи сълзы, съ частыи въздышаніи показываше сердечното си сокрѣшеніе. А божій угодики, и христовъ во всема подобникъ Іоаннъ, не рачи за много время да го измѣчка, но скоро разрѣши вѣрскитѣ на изыкла мѣ, и пакъ добрѣ да говори устрои. А той като полѣчи това, непрестанни благодареніа богу, и угодику его возсилаваше. Тока като чѣхъ и видѣхъ сички, помного вѣра показовахъ къ сватомѣ. Много еше други дивныи и ужасныи чѣдеса направи къ унгарската земля, за кзито не ни останка время да говоримъ на редъ.

И като набчи все това краљтъ подробно, увѣрѣса, зато и украсики съ злато и сребро ковчега преподобнаго, и прилѣжно обლობывавъ честныѣ неговыи мощи, съ голѣма почесть отпрати ги пакъ въ Средецъ, и положихъ ги въ созданныѣ изъ негового илѣ церква. Въ лѣто господне 1093 бытіа же 6605.

Наскоро пакъ, като благоволи богъ да обновѣ Българското царство, и да въздвигне, обветшалитъ отъ гръцкото насиліе скиніи, въздвигнѣ рогатъ (слилѣтъ и слакѣтъ) на Българската дѣржава при благочестивѣишаго царя Іоанна Юсена. Той като прѣхорѣвѣхъ на Българското царство, всыѣ падяли Български градове добрѣ утвърди, заветшальгѣ обновѣ, и като сѣ опѣса (подпрега) добрѣ на Гръцкото царство, покоряваше околныѣ страны, градове и села. Когато пакъ покори и Средецъ, и зачѣ преслакныѣ и везчисленныѣ преподобнаго чѣдеса, притече сѣ къ честната негова церква, и честно обло